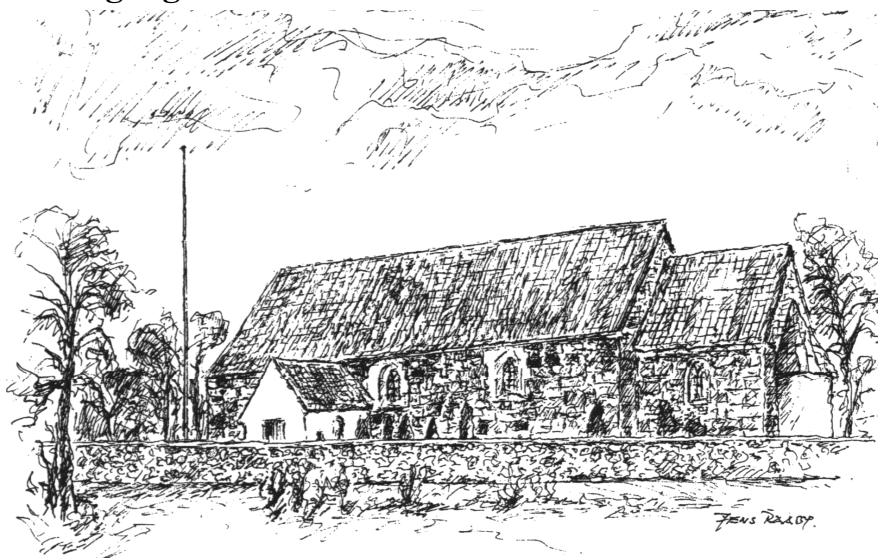

Til samtlige husstande i Tulstrup sogn

Tulstrup sogn

13. årgang nr. 4

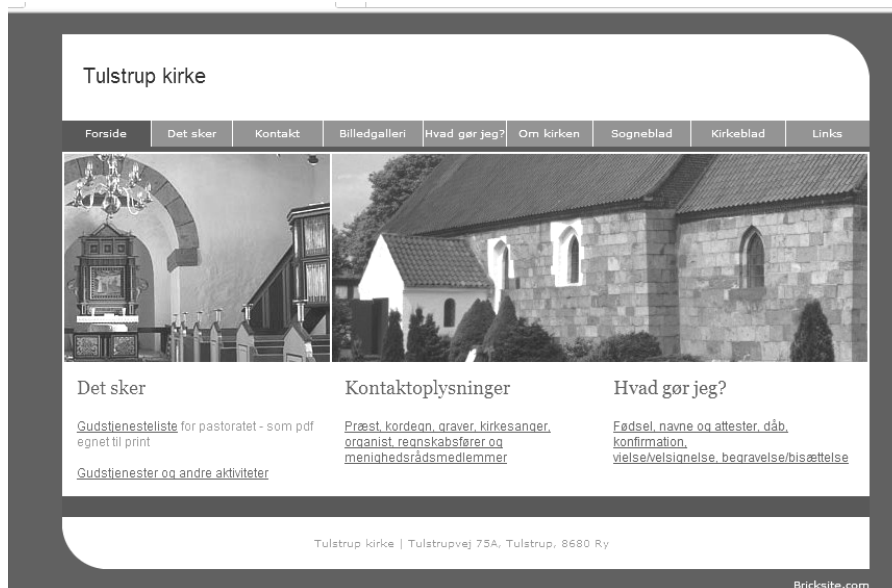
Juni 2011

Måske bliver du lidt forvirret? Så blad om på næste side...

TULSTRUP KIRKE HAR FÅET EN NY HJEMMESIDE

På www.tulstrupkirke.dk kan du bl.a. få overblik over, hvad der sker i Tulstrup kirke og følge med i begivenhederne i billedgalleriet.

Velkommen til www.tulstrupkirke.dk

INDHOLDSFORTEGNELSE

Ny hjemmeside.....	side 1
Tvillinger.....	side 3
Hvor bliver småfuglene af? ..	side 6
Tro, håb og kærlighed	side 7
Kært barn har mange navne. .	side 8
Livets træ i Tulstrup kirke .	side 10
Hjertet i hånden	side 11
Tulstrup kirke	side 12

Forsidetegning: Jens Råby

Rettelse til artiklen "Jeg har aldrig deltaget i en tysk gudstjeneste" i april nummeret:

Desværre har der sneget sig en fejl ind i denne artikel.

Præsten jeg omtaler, der var i Valsbøl og senere blev biskop i Roskilde stift hedder Hans Kvist og ikke Hans Fink.

Den tidligere skoleleder i Valsbøl hed Johannes Fink.

Jeg beklager! Kirsten Lund.

TVILLINGER

– FORTSÆTTELSE FRA FEBRUAR-NUMMERET –

*Tekst af
Karen Roslyng,
Tørring*

Ungdom

Som jeg skrev sidst, var det nu slut med at sove i dobbeltsengen og slut med den trygge barndom. Vi skulle nu stå på "egne ben"!

Karen (th,) og hendes tvillingsøster Johanne

Vi havde selvfølgelig haft forskellige pligter som børn, vi skulle lave mad, gøre rent o.s.v. Så da vi kom ud at "tjene", var vi glade for, hvad vores forældre havde lært os.

Der hvor jeg var pige i huset, var der ingen hjemmeboende børn, der skulle passes, så jeg havde som regel fri hver aften. Naturligvis var jeg så hos min søster, når hun skulle være barnepige. De havde to mindre børn, hvor hun var pige i huset. Ellers gik cykelturen hjem til vores forældre, der var tre kilometer dertil.

Om sommeren spillede vi hånd-

bold på skolens idrætsplads. Hvis den ene spillede vinge, som det hed dengang, spillede den anden også vinge (nu hedder det fløj). Når der var kampe udenbys, foregik turen dertil på cykel. Vi var jo en god flok, der fulgtes ad. Jo-jo, vi fik os skam rørt dengang, og det var sjovt.

Vi fulgtes også altid ad til bal på Brædstrup kro, eller hvor der nu skete noget. Jeg kan ikke mindes, at der kun har været den ene af os afsted, det var mest naturligt for os, at vi var sammen.

En af pigerne, vi spillede håndbold med, skulle på efterskole.

Det lød spændende, så det kunne vi også godt tænke os. Da vi havde været i vores pladser i to år, blev vi elever på Vesterlund Ungdomsskole. Vi var da blevet 17 år. Dengang var der jo ikke 8. og 9. skoleår, for så havde vi helt sikkert taget det med.

Nå, men vi fik en dejlig sommer på skolen. Der var 80 piger. Der blev man jo også delt op i hold til de forskellige fag, skolekøkken, gymnastik, sangkor. Vi var heldige altid at være på samme hold, ellers havde vi nok bedt om det.

Uha – hvor vi nød denne sommer. Der sker rigtig meget på sådan en skole, men hvor var det svært at sige farvel til alle de søde veninder. Vi havde jo så hinanden til at få bearbejdet situationen med.

Men vi var heldige, for forstanderens kone havde spurgt os om vi kunne tænke os at blive på skolen i det store køkken og arbejde der. Det passede os rigtig fint, så blev vi da i hvert fald på skolen og sammen endnu.

Vi arbejdede der i to år, d.v.s. vi lærte fire hold elever at kende. Piger om sommeren og drenge om vinteren. Og hvad tror I var mest spændende?

Hver anden weekend cyklede vi de 30 kilometer til Grædstrup, når vi havde fri. Altid sammen for det var utænkeligt, at vi ikke havde fri sammen.

Vesterlund er en lille by ved Rørbæk sø, så da vi blev tjenestepiger på skolen, var vi selvfølgelig med til, hvad der skete i byen og omegn. Håndbold om sommeren og gymnastik om vinteren. Vi var fem piger fra det store køkken, vi kunne jo næsten selv stille med et håndboldhold. Vores målmand var fra en gård uden for byen, en rigtig sød pige, som vi har været veninde med siden.

Vores husholdningslærer på skolen havde en søster, der var lærer på Korinth Landbrugsskole. De to fik ordnet det sådan, at de derovre på Fyn godt kunne bruge en bageripige og en kokkepige i deres store køkken. Det sagde vi også ja til.

Jeg tror, vores forældre syntes, det var lidt langt væk, men det syntes vi ikke. Det lød da spændende. Vi skulle arbejde sammen med fem andre piger og en økonoma.

Voksenliv

Vi startede i køkkenet til november. Om vinteren var der 150 unge landbrugselever, så nu skete der noget igen, vi blev kærester med et par stykker af dem. De forlod jo skolen igen, da der var gået et halvt år, og vi fulgte med dem.

Min søsters kæreste var fra Sjælland og min fra Jylland, så da skiltes vores veje, må man sige. Selvfølgelig savnede vi da hinanden, men det holdt vi ”vist” for os selv, vi har aldrig brugt at beklage os over for hinanden.

Det blev nu en helt ny tilværelse for os, med en anden ledsager. Men spændende var det. Postvæsenet tjente helt sikkert mange penge på os, alle de breve vi skrev til hinanden og til vores forældre.

Vi blev også ringforlovet samme dag. Det var på vores 20 års fødselsdag. Min søster og hendes kæreste var hjemme på sommerferie hos vores forældre (ferien fik vi også altid til at passe sammen).

Den forlovelse fejrede vi ved at tage til bal på Grædstrup afholdshotel.

Nu havde vi så hver især plads på et par gårde som tjenestepiger. Min søster blev gift i 1963 og jeg i 1965. Jeg ved at vores far gerne ville, at vi var blevet gift på samme dag, men sådan skulle det ikke være.

Da min søster havde været på Sjælland i 7 år, flyttede de her til Jylland og slog sig ned på Brædstrup egnen. Nu kunne vi jo ses lidt oftere.

Vi har altid boet her på Ry egnen. Min søster og hendes mand har to piger og vi har tre drenge. Vi har haft mange sjove episoder gennem tiden.

Min søster har tre børnebørn og vi har to, og de synes det er så sjovt, at vores stemmer er ens. Til vores 50 års fødselsdag fik min søster den gave, jeg skulle have haft. Det var venner til vores drenge, der ikke kunne kende forskel på os, da vi var ens klædt.

Jeg kommer ofte til Brædstrup, da vores mor bor der nu, og når vi er ude at handle er der flere der hilser på mig og tror, jeg er Johanne.

Nå – men nu er det vist blevet en hel roman og ”nutid”. Vi har heldigvis et par tålmodige mænd, hvad tvillingsøstre angår.

Sidste nyt

Den 28. maj blev jeg farmor til et par tvillingedrenge, 2400 g og 2800 g – herligt.

De to børnebørn vi har, er piger, 15 og 17 år, de bor i Sverige. Vi har fulgt dem så godt vi kunne, men afstanden til Brædstrup, hvor de små tvillinger bor, er jo kortere, så vi kan se drengene lidt oftere.

*Karen Roslyngs nyfødte børnebørn,
tvillingdrenge født d. 28. maj 2011*

Det var en lille historie og små glimt fra et par enæggede tvillingers liv.

*Hilsen fra en af bladets omdelere
Karen Roslyng*

HVOR BLIVER SMÅFUGLENE AF?

*Tekst af: Øivind Arnfred
”Møllehuset”*

I 1986 flyttede min kone og jeg fra Ry til vor nuværende bolig i Skovsrod, en tidligere møllerbolig (møllen var blevet fjernet under 2. verdenskrig).

Den tilhørende grund er på ca. 1/2 ha.

Den lille ejendoms forrige ejer

havde haft hest på grunden, og derfor også haft den hegnet ind. Vi valgte i stedet at købe og plante et hegn af træer langs Kielsgårdsvej samt i den vestlige ende af grunden at udvide hegnet til en ganske lille lund.

De første år vi boede her, oplevede vi hvert forår i træktiden, at småfugle slog sig ned på

grunden. Mange blev kun hos os nogle dage, inden de drog videre nordpå. Gransangeren og løvsangeren ville også videre, men nogle af de andre små sangere valgte at blive, bygge rede og få afkom her på grunden.

Det var små sangere som gærdesanger, tornsanger, havesanger, munk og kærssanger. Sidstnævnte rugede her kun et enkelt år, de øvrige ynglede år efter år. Men antallet af arter gik nedad.

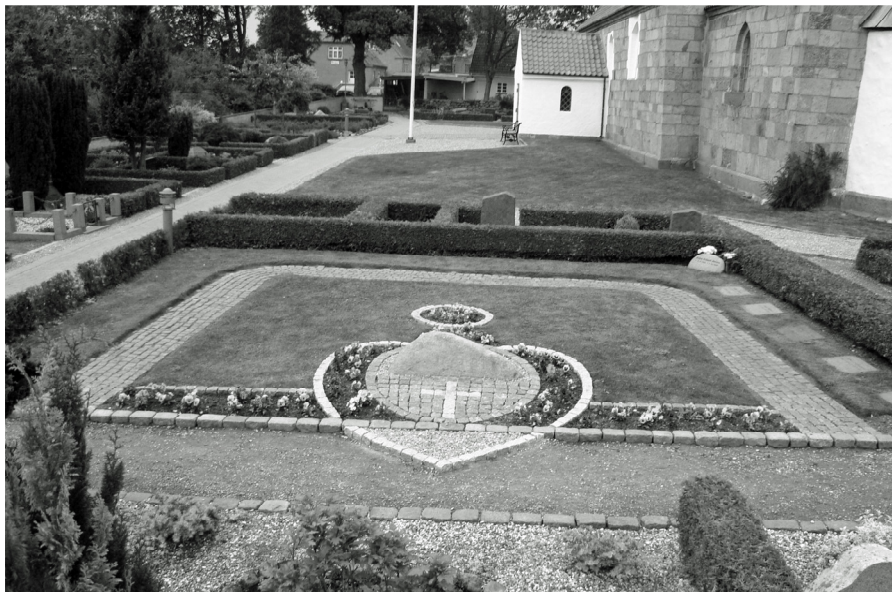
Og i dag er der af de små sangere kun havesangeren tilbage som ynglefugl.

Ingen af de andre nævnte fuglearter har vist sig - end ikke på træk.

Øivind Arnfred

TRO, HÅB OG KÆRLIGHED PÅ TULSTRUP KIRKEGÅRD

Anlæg og foto: graver Barry Leonard

”KÆRT BARN HAR MANGE NAVNE”

Tekst af: Jytte Lundgaard Nielsen

Indledende konfirmationsforberedelse, IK, minikonfirmander eller dåbsoplæring.

Langt de fleste danske børn er døbt i folkekirken. Engang gjorde kirken ikke noget særligt for børnene, før de vendte tilbage som unge, og skulle konfirmeres. I dag er det heldigvis anderledes.

Muligheden for at blive minikonfirmand i 3. eller 4. klasse er folkekirkens tilbud til børn, om allerede som 9-10 årig, at lære nogle af de mange fantasti-

ske bibelhistorier at kende. Historier, som ikke bare er vigtige i kristendommen, men også er en væsentlig del af vores kultur.

Undervisningen af minikonfirmander foregår i fritiden lige efter skoletid. Der leges, synes, tegnes, hygges, modelleres, lyttes og meget mere, alt sammen nøje tilpasset børnenes alder.

At deltage i den indledende konfirmationsforberedelse er frivilligt og ingen betingelse for senere at blive konfirmeret.

(Læs mere på hjemmesiden www.folkekirken.dk minikonfirmander).

Dialogen og fortællingen er de væsentligste faktorer i IK. I dialogen er gensidigheden fremtrædende, hvad enten man i fællesskab ønsker at nå frem til en dybere erkendelse, eller man som underviser er bundet af emnet og dermed må styre dialogen. I Den indledende konfirmandundervisning, er det altså vigtigt at tale med børnene og ikke til børnene.

Børn er nysgerrige og filosofiske, uforudsigelige og spontane, de stiller undrende og ligetil spørgsmål, som vi voksne kan have nok at gøre med at svare på.

Formålet med indledende konfirmationsforberedelse er at medvirke til at gøre børnene fortrolige med den kristne børnelærdom og folkekirkens gudstjeneste. Dermed skal den også styrke den almindelige konfirmationsforberedelse.

Minikonfirmanderne og jeg har tilbragt 10 mandage sammen, af to timer, i præstegården, fra slutningen af januar frem til påske.

Vi har været med vores præst Erik Bredmose i kirken, hvor han fortalte levende om kirkens historie og indretning.

Familiegudstjenesten med efterfølgende fællesspisning i præstegården afsluttede forløbet sammen med en udflugt til Viborg Domkirke tirsdag d. 7. juni sammen med minikonfirmanderne fra Dover, hvor vi skal høre om de spændende kalkmalerier.

Det har været en fornøjelig opgave at undervise de 17 børn fra Knudsøskolens 3. klasse, som mit første hold minikonfirmander.

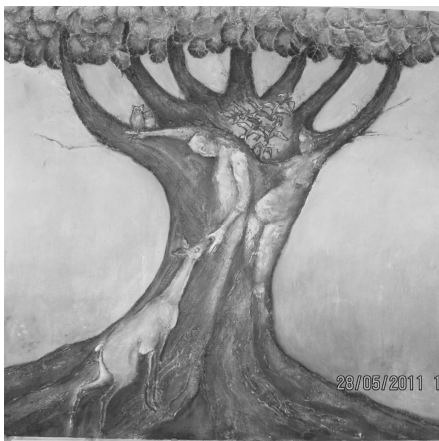
Jeg har gjort mig nogle gode erfaringer og ser frem til at modtage næste hold, dog ikke helt så talrigt, da der kun er 12 børn i den kommende 3. klasse.

Tak for i år,
Jytte Lundgaard Nielsen.

LIVETS TRÆ I TULSTRUP KIRKE

Marion Ohlerich er én af de kunstnere, der har givet et bud på en anderledes altertavle i Tulstrup kirke. Billederne er sat op på knagerækken i kirken, så øjnene straks falder på dem, når man træder ind i kirken. Marion Ohlerich har sendt os nedenstående oplysninger om de tanker, hun har gjort sig med sine billeder:

Titlen på min relieftavle er "Livets træ" og indbygget i stammen er symboler fra det gamle testamente (Adam og Eva)

De 7 grene i træet symboliserer de 7 skabelsesdage.

Dyr, mennesker og planter forenes i det store træ, og det skal have en relation til den latinske tekst, som står i bunden af alteret, og som jeg kun husker på tysk: "Kommt alle zu mir, die ihr mühselig und beladen seid...." (latin: venite ad me omnes qui laboratis et onerati estis et ego reficiam vos.

På dansk: "Kom til mig alle I, der er trætte og tyngede, og jeg vil give jer hvile." - E.B.)

Jeg studerede lidt alterrummet og lysindfald og spekulerer på, at lyset fra højre siden gør det reliefagtige synligt (med skygger) og at midtpunktet af træet - der hvor fuglene flyver op - bliver lyst op, fordi der ligger bladguld i bunden.

De tre små billeder viser den livgivende sol, kærlighed og visdom (eller kundskab).

Marion Ohlerich

”HJERTET I HÅNDEN”

Historien bag stenen ”Hjertet i hånden”

Af Jens Peter Møller, Tulstrup.

Min farbror Per påbegyndte sit arbejde med at hugge sten-skulpturer, da han solgte sin gård for at gå på pension. Mange af hans skulpturer er inspireret af den kristne tro.

Om stenen, som Per har skænket Tulstrup kirke, fortæller han, at inspirationen hertil fik han ved en konfirmation under præstens tale til konfirmanderne.

Præsten brugte her billedet med hjertet i stenen, som guds store kærlighed til os mennesker. ”Han holder vort liv i sin altfavnende hånd”, ”Gud slipper aldrig sit tag i os”.

Da Per så senere fandt granitstenen i sin mose og fik hjem til sig, tog den form og blev til den smukke sten, som vi nu alle kan gå og glæde os over, når vi kommer til kirken.

Min farbror Per Møller er opvokset på Tulstrup Vestergård og er både blevet konfirmeret og gift i Tulstrup kirke. Både hans forældre og svigerforældre er gravsat på kirkegården.

TULSTRUP KIRKE**Sognepræst****Erik Bredmose Simonsen**

Præstebakken 11

8680 Ry

Tlf. 86 89 14 17

e-mail: ebs@km.dk

Graver:**Barry Leonard**

Tlf. 27 32 47 50

Træffes ved kirken

fredag kl. 10 – 12

Kirkeværge:**Grethe Jensen**

tlf.: 86 89 16 74

Menighedsrådsformand:**Jens Peter Møller**

tlf.: 86 89 36 64

Tulstrup kirkes hjemmeside:www.tulstrupkirke.dk**Siden sidst -****Dødsfald i sognet og begravede/bisatte fra Tulstrup kirke:**

Doris Anita Johanne Jensen, Ry

Viet:

Jane Breiner Nielsen

og Henning Rahbek Gadegaard,
Kildebjerg, Ry

Hanne Udsen

og Truels Traugott Schwensen,
Skæggeskovvej

God sommer!**Redaktionen af "Tulstrup sogn"**

Kirsten Lund (ansv.) Tulstrupvej 16, 8680 Ry tlf. 86 89 09 19

e-mail: kirsten.lund@fiberpost.dk

Birthe og Per Andersen, Kamillevej 6, 8680 Ry tlf. 86 89 22 87

e-mail: birper@dlgpost.dk

"Tulstrup sogn" udgives af Tulstrup menighedsråd.

Omdeles til alle husstande i Tulstrup sogn 6 gange årligt:

februar - april - juni - august (kirkeblad) - oktober - december.

Tryk: Grafisk Indtryk, tlf. 86 82 09 49

Stof til næste blad modtages gerne - **senest d. 20. september 2011**